

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

czerwiec 2014

108

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie – Toruń 7.06.1999*) „W swoim życiu wewnętrznym Bóg «jest Miłością», miłością istotową, wspólną trzem Osobom Boskim: miłością osobową jest Duch Święty jako Duch Ojca i Syna, dlatego «przenika głębokości Boże» jako Miłość, Miłość-Dar nie stworzony. (...) Ta Miłość, która jest Darem, daje się człowiekowi poprzez akt stworzenia i odkupienia. Dlatego: "Człowiek nie może żyć bez miłości. Człowiek pozostaje dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość, jeśli nie spotka się z Miłością, jeśli jej nie dotknie i nie uczyni w jakiś sposób swoją, jeśli nie znajdzie w niej żywego uczestnictwa" (...) Ta właśnie prawda o "Bogu-Miłości" staje się źródłem nadziei świata i drogowskazem naszej odpowiedzialności”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

DUCH NAPEŁNIA SERCE

PROWADZĄCY: Pierwsza sobota czerwca jest wigilią Zesłania Ducha Świętego. Teraz właśnie jest punkt kulminacyjny naszego wyczekiwania i prośby o Dar Ducha. Niech w tym gorącym wołaniu pomaga nam św. Jan Paweł II, niech nasza modlitwa połączy się z modlitwą Maryi.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” lub dziesiątek różańca - tajemnica Zesłania Ducha Świętego. Śpiewają pieśń, np. *Przyjdź, Duchu Święty, ja pragnę.*

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z *Dziejów Apostolskich*: „Po swojej męce [Jezus] dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: Słyszeliście o niej ode Mnie - mówił - Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym. (...) Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi”. (Dz 1, 3-5. 8)

PROWADZĄCY: Św. Jan Paweł II poprowadzi dziś nasze rozważanie od Wieczernika Jerozolimskiego aż do tego Wieczernika, w którym każdy z nas trwa dziś na modlitwie, oczekując, że Pan Jezus spełni swą obietnicę względem nas i

pośle nam Ducha. Jest to droga, która prowadzi od poznania niezwyklej miary ludzkiego serca, jaką jest miłość osobowa: sam Duch Święty; poprzez przyjęcie tego Daru i wypełnienie Nim aż tak, że spełnia się w nas oczekiwanie całego stworzenia - pragnienie „objawienia się synów Bożych”. Z tej pełni Ducha rodzi się potrzeba wyjścia, misja nowej ewangelizacji. Słuchajmy tak uważnie i módlmy się tak gorąco, byśmy wyszli stąd przynaglenni do głoszenia dobrej nowiny o Jezusie i o mocy Jego Ducha, napełniającego nasze serca.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Gniezno, 3 czerwca 1997 – *nagranie*). *Veni, Creator Spiritus!* (...) Do wieczernika, dokąd apostołowie wrócili z Góry Oliwnej po wniebowstąpieniu Chrystusa, prowadzi nas dzisiejsza liturgia. Przez czterdzieści dni od zmartwychwstania Chrystus ukazywał się im, mówił o królestwie Bożym. Poleciał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać na spełnienie obietnicy Ojca. "Słyszeliście o niej ode Mnie" - mówił Chrystus. "Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce ochrzczeni zostaniecie Duchem Świętym. (...) Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi". Otrzymują więc apostołowie mandat misyjny. W mocy słów zmartwychwstałego Pana mają iść na cały świat i nauczać wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Na razie jednak wracają do wieczernika i tam trwają w modlitwie, oczekując na spełnienie obietnicy. Dziesiątego dnia, w święto Pięćdziesiątnicy, Chrystus zesłał im Ducha Świętego, który odmienił ich serca. Stali się mężni i gotowi podjąć swój misyjny mandat. Rozpoczęli dzieło ewangelizacji”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Duchu Święty, Stworzycielu, ożywiaj...*

LEKTOR: Z przemówienia do młodzieży akademickiej (Warszawa, 3 czerwca 1979 – *nagranie*): „Spotykamy się w uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Przed oczyma naszej wiary otwiera się wieczernik jerozolimski, z którego wyszedł Kościół i w którym Kościół wciąż trwa. To właśnie tam się narodził jako żywa społeczność Ludu Bożego, jako wspólnota świadoma swej misji w dziejach człowieka. Kościół woła w dniu dzisiejszym (stale powtarza to wołanie, jednakże dzisiaj brzmi ono szczególnie żarliwie): Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca Twoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości! Napełnij serca! Pomyślcie, młodzi przyjaciele, jaka jest miara serca ludzkiego, skoro napełnić je może tylko Bóg. Duch Święty. Poprzez studia uniwersyteckie otwiera się przed wami wspaniały świat ludzkiej wiedzy w tylu różnych dziedzinach. W parze z tą wiedzą o świecie rozwija się zapewne i wasza samowiedza. Pytanie o to, kim jestem, stawiacie sobie zapewne już od dawna. Jest to pytanie poniekąd najciekawsze. Pytanie podstawowe. Jaką miarą mierzyć człowieka? Czy mierzyć go miarą sił fizycznych, którymi dysponuje? Czy mierzyć go miarą zmysłów, które umożliwiają mu kontakt z zewnętrznym światem? Czy mierzyć go miarą inteligencji, która sprawdza się poprzez wielorakie testy czy egzaminy? Odpowiedź dnia dzisiejszego, odpowiedź liturgii Zielonych Świąt, wskazuje dwie

miary: człowieka trzeba mierzyć miarą "serca". Sercem! Serce w języku biblijnym oznacza ludzkie duchowe wnętrza, oznacza w szczególności sumienie... Człowieka więc trzeba mierzyć miarą sumienia, miarą ducha, który jest otwarty ku Bogu. Trzeba więc człowieka mierzyć miarą Ducha Świętego. I to właśnie mówi nam dzisiejsza liturgia. Tylko Duch Święty może go "nappełnić" - to znaczy doprowadzić do spełnienia poprzez miłość i mądrość”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Duchu Święty, przyjdź, niech wiara zagości...*

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „I dlatego pozwólcie, że to moje z wami dziś spotkanie wobec otwartego szeroko wieczernika naszych dziejów: dziejów Kościoła i narodu, będzie nade wszystko modlitwą o dary Ducha Świętego. Tak jak kiedyś mój rodzony ojciec włożył mi w rękę książkę i pokazał w niej modlitwę o dary Ducha Świętego - tak dzisiaj ja, którego również nazywacie "ojcem", pragnę modlić się z warszawską i polską młodzieżą akademicką: o dar mądrości - o dar rozumu - o dar umiejętności, czyli wiedzy - o dar rady - o dar męstwa - o dar pobożności, czyli poczucia sakralnej wartości życia, godności ludzkiej, świętości ludzkiej duszy i ciała - wreszcie o dar bojaźni Bożej, o którym mówi Psalmista, że jest on początkiem mądrości. Przyjmijcie ode mnie tę modlitwę, której nauczył mnie mój ojciec - i pozostaniec jej wierni. Będziecie wówczas trwać w wieczerniku Kościoła, związani z najgłębszym nurtem jego dziejów, i będziecie wówczas trwać w wieczerniku dziejów narodu”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Duchu Święty wołam, przyjdź.*

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Ogromnie wiele zależy od tego, jaką każdy z was przyjmie miarę swojego życia, swojego człowieczeństwa. Wiecie dobrze, że są różne miary. Wiecie, że są różne kryteria oceny człowieka, wedle których kwalifikuje się go już w czasie studiów, potem w pracy zawodowej, w różnych kontaktach personalnych itp. Odważcie się przyjąć tę miarę, którą pozostawił nam Chrystus w wieczerniku Zielonych Świąt, a także w wieczerniku naszych dziejów. Odważcie się spojrzeć na swoje życie w jego bliższej i dalszej perspektywie, przyjmując za prawdę to, co św. Paweł napisał w swoim Liście do Rzymian: "Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia" (8,22) - czyż nie jesteśmy świadkami tych bólów? Bowiem "stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych" (8,19). A więc oczekuje nie tylko na to, że uniwersytety i różnego typu wyższe uczelnie, a przedtem średnie, a przedtem podstawowe szkoły przygotowują inżynierów, lekarzy, prawników, filologów, historyków, humanistów, matematyków i techników, ale oczekuje na objawienie się synów Bożych! Oczekuje od was tego objawienia - od was, którzy w przyszłości będziecie lekarzami, technikami, prawnikami, profesorami... Zrozumcie, że człowiek stworzony przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, jest równocześnie wezwany w Chrystusie do tego, aby w nim objawiło się to, co jest z Boga. Aby w każdym z nas objawił się w jakiejś mierze Bóg. Pomyślcie nad tym!”.

WSZYSCY: Śpiewają np. *Duchu Święty, Boże, przyjdź, przyjdź, Duchu Światło.*

JAN PAWEŁ II - ORĘDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Modlitwą litanii do św. Jana Pawła II i prosimy go o wstawiennictwo, ale też przypominamy sobie, kim się stał, współpracując z Bożą łaską. Niech ta modlitwa będzie dziś jeszcze jednym wołaniem o Dar Ducha Świętego dla każdego z nas, dla Kościoła, dla całego świata.

Litania do św. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Jednym głosem i jednym sercem przyzywajmy Ducha Świętego, by odnowił oblicze ziemi.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Jesteście Ludem Bożym za sprawą Ducha Prawdy, Parakleta”. Duchu Święty, przyjdź! Przyjdź do swego Ludu i czyn go Kościołem ubogim i miłującym ubogich.
- „Gdy jesteśmy mocni Duchem Boga, jesteśmy także mocni wiarą w człowieka”. Duchu Święty, przyjdź! Przyjdź do każdego człowieka, który w oczach innych jest już przegrany. Przyjdź i naucz nas wiary w człowieka!
- „Proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię "Polska", raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością”. Duchu Święty, przyjdź! Przyjdź i odnow oblicze naszej ziemi, by Polska była matką wielu świętych ludzi, by była domem bezpiecznym i otwartym na potrzebujących.
- „To On, Duch Prawdy, "wszystkiego nas nauczy i przypomni nam wszystko””. Duchu Święty, przyjdź, wciąż przychodź! Ucz, przypominaj i posyłaj nas z prawdą o zmartwychwstaniu Chrystusa, żywym dowodzie Bożej miłości i miłosierdzia.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojcze nasz” i śpiewają pieśń, np. *Duchu ogniu, Duchu żarze.*

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka.*

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: <http://www.wieczoryjp2.adoremus.pl/> Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl